

SOSIALURIN

Ølnýtslan økist í hvørjum

Í fjør drukku færoyingar 35,2 litrar av øli í meðal, ímóti 24 litrum í 1964

Av teimum 1.307.000 litrum av øli sum færoyingar drukku í fjør var stívliga helvtin framleidd í Føroyum. Niðanfyrir prenta vit yvirlit yvir nýtslu færoyinga frá 1964 til 1968, úr danska blaðnum BRYGMESTEREN, hagar Einar Waag hevur sent hesar upplýsingar.

	Framleitt		Innflutt		Samlaða	
	í Føroyum	undir 2¼ %	yvir 2¼ %	tilsams	nýtslan	Framleitt
	í litrum	í litrum	í litrum	í litrum	í litrum	í Føroy. Innfl. veikt øl sterkt øl
1964	569.000	35.000	289.000	324.000	893.000	63,7 % & 36,3 % (3,9 % & 32,4 %)
1965	644.000	?	?	498.000	1.142.000	54,4 % & 43,6 % (?)
1966	665.000	53.000	381.000	434.000	1.099.000	60,5 % & 39,5 % (4,8 % & 34,7 %)
1967	680.000	59.000	444.000	503.000	1.183.000	57,5 % & 42,5 % (5,0 % & 37,5 %)
1968	730.000	75.000	502.000	577.000	1.307.000	55,9 % & 44,1 % (5,7 % & 38,4 %)

Sambært seinastu fólkateljng 1.4. 1966 vóru í Føroyum 37.122 fól. Ársnýtslan fyri hvønn íbúga í meðal verður so:

1964: 24,0 litrar
1965: 30,7 litrar
1966: 29,6 litrar
1967: 31,8 litrar
1968: 35,2 litrar

Mínervatnsnýtsla 1964—68

	Framleitt í Føroyum	Innflutt í litrum	nýtslan í litrum	Fram- leiðsla	Innfl.	Litur pr. innbúgva um árið
1964	403.000	50.000	453.000	89,0 %	& 11,0 %	12,2 litrar
1965	470.000	137.000	607.000	77,4 %	& 22,6 %	16,4 —
1966	540.000	72.000	612.000	88,2 %	& 11,8 %	16,5 —
1967	560.000	112.000	672.000	83,0 %	& 16,7 %	18,1 —
1968	626.000	135.000	761.000	82,3 %	& 17,7 %	20,5 —

Heimaútróðurin hevur roynst væl

FRÁ TÍÐINDAMANNI OKKARA Á TVØROYRI

Sum fiskiár kann árið sigast at sum av allarbestu árum, tað er Heimaútróðurin hevur roynst sum av allarbest árum, tað er nógvur fiskur komin upp á land, og hevur mesta av hesum fiski verið skorin til flak.

Tað er felagið N. J. Mortensen ið keypt hevur fiskin frá útróðrarmonnum, og sum eisini eigur flakavirki her á plássinum

Fiskurin verður skorin við hond og fyri ein part við maskinu.

Tað kann sigast, og haldi eg tað vera rætt at siga, at tann maður ið hevur flakavirki á Tvøroyri í hondum, er ógvuliga iðin at fáa tað at bera seg, tú serti altíð Niels Juul árla á fótum, og er hann eingin letingi, men ansar væl eftir ti hann hevur í hondum. Skip hansara serti tú altíð væl rokt, og eru tey altíð snotulig at siggja, væl máladi, og væl rokt í allar mátar.

Men tað kann eisini sigast um Hans Bech sum hevur

Ranafoss í hondum, at hann hevur rokt hann væl; sama kann sigast um Annu T sum firma Thomsen eigur.

Útróðurin hevur verið tað berandi her hjá okkum, og hevur givið nógvum fólki arbeiði í summar. Men nú útróðurin fer at minka, serti beinan vegin at arbeiðsloysi tekur seg upp, og ilt er hjá monnum at finna nakað arbeiði.

Tað eru tveir nýggir útróðrabátar — dekkbátar — komnir til Tvøroyrar í summar. Tað er Olaf Berg og Martin Jespersen ið hava fingið ser nýggjar bátar.

Tað kann sigast, at hetta eru snotuligir bátar, men haldi eg tað er rætt at siga nokur orð um bátin hjá Martin Jespersen, sum allir menn halda vera eitt sera vakurt og snotiligt far. Skrokkin hevur hann keypt úr Noregi, men hann hevur sjálvur bygt bátin, og fingið hann útgjordan við øllum nútímans hentleikum. Tað má sigast, at hetta er ikki minni enn eitt bragd, tá ein hugsar um, at

maðurin er ikki bátasmiður, men hevur hann gott til at brøðga. Faðir er útlærður skipasmiður og abbin Martin Tørsteinnsson var tað við, ein sera hegnismaður, sum hevur lagt alt gott niður í allar dreingirnar hjá Arnholdi, sum ein best kann siggja við at hyggja at tí snotuliga fari sum Martin Jespersen hevur lagt úr hondum

Hoyggingin fer nú at vera liðug hjá teim flestu. Grasvøsturin hevur verið góður, men terrin hevur ikki verið av tí besta, so onkur hevur nakað eftir at hoyggja, men vónandi fer tað at eydnast at fáa tað frá hondini áðrenn ov seint verður.

Fiskur frá fámjningum varð keyptur av fa. Thomsen; og verður hann flaktur og saltadur. Hetta hevur eisini givið nokrum monnum vinnu í summar, so alt hjálpi til, har liðið er at takast við. Í síni heild eiga útróðramenn tókk uppiborna, sum hava verið so ágrýtnir og ført so góðan fong til lands í summar.

S.

Sjónleikur

»Gysari«

í tveimum

pørtum

Leikpartur úti á Sinnissjúkrahúsinum. Skýmlikt er inni, og onkustaðni aftanfyrir hoyrist eymkan og venan, meðan eitt hvørt óhugnaligt geyl (upptikið á politiskum fundi) av og á hoyrist í fjarleikanum.

FYRSTI PARTUR

Tvær flugur, ein við brillum, hin við brillum og skeggi, tær eita annars Finna og Zakka, sveima so lystuliga rundan um koluna, ið ongur uppi á bróstinum.

— Tú Finna, sigur Zakka, — ólika betur hava vit tað nú, síðan Sjónleikarhúsið varð niðurrivið, ja, sanniliga heldur Finna, fjálgt og lýtt, og so allur hesin ediligi danski maturin; men hoyr, hvat er hattar, tær stara báðar ræðsluslignar móti hurðini, tí inn trínur eitt ræðuligt skepils, andlitíð er fjalt við

gekkaskorti; men út gjøgnum eygnaholini stara tvær gløðandi kúlur við hatskum eygnabrá at teimum. Tað er tó ikki tað ringasta, verri er, at skepils í hondini hevur eitt samanrulla blað, og Zakka ið dugir at lesa sær beinanvegin, at hetta er Dimma lætting.

VIKAN

Og so byrjar sorgarleikurin: Skepils loypur fram, veipar við blaðnum, og reiggjar til Finnu. — Ha, har fekk eg teg, sigur tað, tekur harðliga í Finnu, og tveitur hana í ein krók.

Í krókinum situr ein eiturkoppur, hann eitur annars Eyð. Eyð fer spakuliga snikjandi fram at Finnu, ið ikki er deyð enn, loypur so knappliga á,

borar eiturkrókarnar í hana, og sýgur síðani alt blóðið úr henni.

Zakka er meira snúðin, so titt og knapt ið Finna fall, slepti hann ser upp undir lofti, og síðan út ígjøgnum ein ventil.

Tjald.

Annar partur

DANS MAKABRE

Politiskar broytingar eru farnar fram, tjóðveldisflokkurin hevur valdið.

Leikpallurin er hin sami, bert eru allar hurðar og øll vindeygur skálkað til — innanífrá.

Bert ein persónur er inni, hann sýnist at vera sera væl til passar, og dansar av fró, gekka skorturin er fallin, og nú kenna øll — tað er ju G. L. Sámalsen. Tjaldið fellur.

Snopprikur.